Un diumenge que ha fet mal

Per PaulaC el ds., 07/10/2017 - 09:00

Existeixen molts diumenges durant l'any; aquests dies festius en els quals et quedaries tot el dia al llit, en els quals es dina més que s'esmorza, en els quals et ve més de gust veure una pel·lícula que sortir de casa. Són diumenges. Tanmateix, als meus 20 anys, em vaig adonar que diumenge passat, dia 1 d'octubre de 2017, va costar de buscar la bellesa col·lateral dels seus actes, més que res perquè no hi havia rastre d'ella. S'havia esfumat i tothom se'n va adonar. Primer la violència a Catalunya i, després, el tiroteig sense fonament de Las Vegas. El pitjor de tot és que tots dos fets van passar a països que qualifiquem com a desenvolupats.
Una de les característiques que defineixen el desenvolupament és l'educació. Segons el diccionari, l'educació es materialitza en una sèrie d'habilitats i valors que produeixen en l'individu canvis intel·lectuals, emocionals i socials. Sense l'educació no podem optar a la convivència.

El dia 1 d'octubre, la violència va ser utilitzada per relacionar-se; una violència per apel·lar l'Estat de Dret. Un estat mínim al que, segons la llei, només s'arriba en ocasions extremes. Durant aquest diumenge, mitjançant aquests dos fets, es va incomplir un dels patrons que fan que un país tingui el mèrit de presentar-se com a desenvolupat; per tant, durant aquest diumenge, tots dos territoris van perdre la potestat d'anomenar-se països desenvolupats.

Diuen que ser feliç és gratis, però jo crec que té un preu; un preu que es redueix a les coses que vivim, sentim o veiem. I veient com s'està comportant el món, com està actuant i com s'està responent, com s'aconseguirà la felicitat?

El fanatisme està engendrant un fràgil problema de futurs i, sobretot, està posant en dubte, allí on resideix, l'estat del benestar.